

Nr 103.

Av herr **Hansson** i Skegrie, om utredning av frågan om ersättning till personer, som drabbas av inkomstbortfall genom isolering till följd av epidemi eller epizooti.

Enligt bestämmelserna i epidemi- och epizootilagarna kunna hälsovårdsmyndigheterna avstänga personer från deras arbetsplats, om de på grund av utbruten epidemi eller epizooti kunna anses vara smittoförande. Sådana fall kunna inträffa, om t. ex. barn till en familjeförsörjare drabbas av epidemisk sjukdom och familjeförsörjaren därför kan anses vara smittobärare. Genom vissa förhållanden, såsom upprepade fall av sjukdomen inom familjen, svåra trafikproblem som omöjliggöra snabb transport av den sjuke till sjukstuga etc., kan avsevärd tid komma att förflyta, innan vederbörlig desinfektion kan verkställas och den isolerade kan återgå till arbetet.

Samma förhållande kan inträda för en vid jordbruk sysselsatt person, om fall av epizootiska sjukdomar inträffa bland djuren på gården. Vid svårartade fall kan även här ganska lång tid förflyta, innan dylik avspärrning kan upphävas. Förluster kunna därvid drabba såväl gårdens brukare, om han har arbetsinkomster även utanför jordbruket, som jämväl där anställd personal, som har sin bostad utanför gården.

Vid nuvarande mul- och klövsjukeepizooti har det inträffat, att även personer inom vederbörande skyddsområde avstängts från sin arbetsutövning ganska lång tid och därvid förlorat arbetsförtjänsten. Det kan knappast anses rättvist, att enskilda personer skola bära förluster på grund av dylika av det allmänna påbjudna åtgärder, särskilt som dessa åtgärder äro avsedda att i samhällets intresse förhindra vidare utbredning av vederbörande sjukdom. Det borde därför finnas möjligheter till ersättning från det allmänna för förluster genom dylik ofrivillig isolering.

Det borde närmare prövas, huruvida sådana förluster för enskilda personer böra gottgöras genom försäkring eller genom anvisande av anslag, ur vilket ersättning, efter gjord ansökan i varje särskilt fall, bör kunna utgå.

Då nu genom Kungl. Maj:ts beslut en utredning tillsatts (socialförsäkringsutredningen) med uppdrag att ompröva frågan om sjukförsäkring och yrkesskadeförsäkring, synes ovannämnda spörsmål lämpligen böra upptagas till prövning av denna utredning.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte besluta uppdrag åt den nu pågående socialförsäkringsutredningen att utreda och framkomma

med förslag till ersättningsmöjligheter för sådana personer, som drabbas av inkomstbortfall genom isolering till följd av utbruten epidemi eller epizooti.

Stockholm den 22 januari 1952.

Nils G. Hansson
i Skegrie.

Nr 104.

Av herr **Persson** i Norrby, *angående statsbidrag till behövande hushåll för anläggning och drift av belysning och uppvärmning med s. k. gasolinaggregat.*

Sedan många år ha från statsmakternas sida lämnats bidrag till elektrifiering på landsbygden, och många avlägset liggande byar och gårdar ha därigenom utan allt för stora kostnader för den enskilde kunnat erhålla förmånen av elektrisk kraft och lyse.

Trots bidrag från det allmänna finnas ändock en del orter och gårdar å s. k. finnskogar och avlägsna orter som på grund av stora avstånd och gles bebyggelse inte på många år, och på grund av avsevärt fördyrade kostnader särskilt inte nu, kunna påräkna att erhålla elektrifiering av sina gårdar.

På senare tid har gas börjat användas för belysnings- och uppvärmningsändamål även i avlägset belägna orter, medels s. k. gasolinaggregat, men som dessa vanligen ställa sig för kostsamma för den befolkning varom det här närmast är fråga, torpare, skogsarbetare och småbrukare, vore det önskvärt om statsmakterna här i stället för bidrag till elektrifiering kunde lämna vissa bidrag.

Med anledning av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t begära utredning om lämpligheten av och i vilka former statsbidrag må kunna utgå till behövande hushåll för anläggning och drift av belysning och uppvärmning med s. k. gasolinaggregat.

Stockholm den 21 januari 1952.

Per Persson,
Norrby.
